

endelig Vedtagelse i dette høje Ting. Det er, som det er sagt flere Gange, et gammelt Krav fra Socialdemokratiets Side, at man skulde gaa over til en Grundskyld. Jeg har nævnt før og skal gentage det nu, at allerede i 1903, da vi behandlede den store Skattereform og gik over fra de faste Skatter, som den Gang bestod, til Ejendomsskyld, blev det fra mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, meget kraftigt understreget, at vi meget hellere med det samme skulde gaa helt over til en Jordbeskatning, en Grundskyld. Det har altid for os staaet som en meget mere retfærdig Beskatningsform af Ejendommen end den, der blev gennemført i 1903. Derfor er det os for saa vidt en Glæde at faa Lejlighed til at stemme for det Forslag, der her foreligger. Ikke saaledes at forstaa, at vi i alle Enkeltheder er tilfredse med det foreliggende Forslag; men det er nødvendigt for at faa det gennemført, at den Trekant, som det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott omtalte, oprettes for det foreliggende Tilfælde. Jeg maa sige, at der efter min Mening aldeles ikke er noget galt i, at man laver Trekanter; det kommer ene og alene an paa, hvad man bruger dem til, og efter min og mit Partis Opfattelse er det en udmærket Anvendelse af denne Trekant, der her gøres. Vi har haft Lejlighed til adskillige Gange at se Trekanter, som ikke blev anvendt paa nogen god eller tilfredsstillende Maade, og det er det afgørende; det afgørende er ikke, om det er Trekanter eller Firkanter.

Jeg har nok hørt, at et Par ærede Medlemmer af Venstre har deres store Betænkeligheder. Den væsentligste Betænkelighed, som det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen og ogsaa det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen havde, var jo denne, at de ved dette Lovforslag gav Socialdemokratiet og det radikale Venstre en Finger, som disse kunde udnytte senere. Ja, jeg forstaaer godt ud fra de ærede Medlemmers Opfattelse Ængstelsen for, hvad Socialdemokraterne og det radikale Venstre kan foretage sig senere, naar de faar Magten. Hvis de ærede Medlemmer ikke var ængstelige derfor, vilde de jo ikke være Venstremænd, men enten Radikale eller Socialdemokrater. Men jeg tror ikke, det vil

være muligt ved nogen som helst Lovgivning at kunne forebygge, hvad vi maatte vedtage og gennemføre senere. Jeg synes derfor i og for sig, skønt jeg ikke skal blande mig i denne Broderstrid, at de ærede Medlemmer kunde have holdt Ængstelsen hos sig selv og lade den blive større og større, efterhaanden som vi nærmer os til at faa Flertal her i Tinget, noget, der forhaabentlig sker allerede ved næste Valg. Saa kan det jo ikke nytte de ærede Medlemmer at jamre nok saa meget, for saa gennemfører vi selvfølgelig vore Principper. Men, som sagt, jeg skal ikke blande mig i det, men skal overlade til de Herrers egne Partifæller at tage de to Herrer under Behandling paa bedste Maade.

Det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott var inde paa Spørgsmaalet om Skovene, som vi jo ogsaa diskuterede forleden Dag, og som der har været talt umaadelig meget om. Jeg vil gerne have Lov til at sige et Par Ord om Skovene og Skovenes Værdi. Hvad der egentlig bør tilstræbes ved Vurderingen af Skovjord, er, at man vurderede Skovjorden efter sin Evne til at give Indtægt som Skov ved en god Drift. Jeg mener ikke, man naar det ved dette Forslag. Dette Forslag er jo et Kompromis. Reelt set burde Skovjorden beskattes efter sin Evne til at give Indtægt ganske uden Hensyn til, om den har været i god, daarlig eller selv i den sletteste Drift. Den Skovejer, som ikke har udnyttet Jorden paa bedste Maade, burde i Virkeligheden ikke have nogen som helst Lempelse. Det er min principielle Opfattelse af, hvorledes Jordværdien af Skovene skal beskattes.

Det Forslag, der her foreligger, har en dobbelt Hensigt. Det har for det første den Hensigt at skaffe en Skovjordsvurdering, som andre end Forstmænd er i Stand til at kontrollere. Det er den væsentligste Hensigt dermed. Denne Hensigt kunde godt være naaet noget anderledes, end den naas i det foreliggende Forslag. Jeg skal med Formandens Billigelse tillade mig at læse denne nye Formulering op: „Ved Skovbrugsejendomme skal Jorden ansættes til den Værdi, som den maa antages at have, naar den hører til et Skovbrug i almindelig god Drift og med regelmæssigt Aldersklasseforhold.“ Jeg kunde have ønsket, at dette var hele Paragraffen.